

اولین همایش ملی

افق های نوین در توانمندسازی و توسعه پایدار معماری، عمران، گردشگری، انرژی و محیط زیست شهری و روستایی

۹ مرداد ۱۳۹۳

توسعه ی الگوهای پایدار فصل مشترک راه و رود

سید علی سیدیان¹، حمیده مرادی² 09188111370

استادیار دانشکده هنر و معماری، دانشگاه مازندران. a_seyedian@umz.ac.ir

دانشجوی کارشناسی ارشد معماری از دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات آیت الله آملی. saye_hm2002@yahoo.com

چکیده:

«محیط» مفهومی است پیچیده و مرکب که ابعاد گوناگون دارد. داده های فضایی، جنبه های اجتماعی، فرهنگی، فیزیکی، معماری، نمادی، جغرافیایی، تاریخی و زیستی از ابعاد مهم محیط یک شهر محسوب می شوند. پیاده گاه ها نیز یکی از این رهیافت های متوازن می باشد که در صورت تفکر و برنامه ریزی صحیح به توسعه پایدار شهرها کمک شایانی می نماید. عابرین پیاده و البته علاقه مندان پیاده روی با پرسته زنی در فضای شهری به تجربه ای نو از تعاملات شهروندی متجرب خواهند شد که باعث ارتقای کیفی فضا و تعاملات اجتماعی می شود. در چاره جویی از مسائل مشتعل بر این مسیر استفاده از ابزارهای پایش مدار به سیطره ی حس مکان و انتقال نقطه ای پایدار از منش اجتماعی به ساختار متقابل از ارتباط انسان و محیط دست پیدا می کنیم تا در این پژوهش با روندی منعطف و شاید کالبدی از دیدگاه منظر به تعامل در احیای یک مسیر به صورت موردی (رودخانه ی هراز) بپردازیم. روش تحقیق در این مسیر استفاده از رهنمون های معماری پایدار با رویکرد تعاملی میان انسان و طبیعت می باشد که هر یک در جایگاه خویش نیاز به مدیریت فعال و کنش گر دارد و بر پایه مروری بر ادبیات و استناد به نظرات صاحب نظران این حوزه به رشته ی تحریر درآمده است.

واژگان کلیدی: پایداری اجتماعی، پیاده راه ها، توسعه مسیر، تعاملات، رود، طبیعت